

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om regional utveckling

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om regional utveckling ändras. Det föreslås att i lagen skall tas in bestämmelser om de regionala utvecklingsmyndigheternas uppgifter inom gemenskapsinitiativprogrammen Interreg- och Urban samt inom innovativa åtgärder. Inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg skall en central uppgift för de regionala utvecklingsmyndigheterna vara att bevilja bidrag ur Europeiska unionens strukturfonder för projekt som finns inom programområdet. Genom den föreslagna lagen upphävs förordningen om genomförandet av gemenskapsinitiativprogrammet Interreg. Inom gemenskapsinitiativprogrammet Urban är den regionala utvecklingsmyndighetens uppgift att för projekt bevilja statens medfinansiering, som motsvarar strukturfondsmedlen inom inrikesministeriets förvaltningsområde. I fråga om program som finansieras ur

Europeiska gemenskapens strukturfonder föreslås att i lagen skall tas in en bestämmelse som möjliggör en smidigare finansiering av landskapsöverskridande projekt än den nuvarande.

Det föreslås att i lagen skall tas in en bestämmelse som gäller återkrav av bidrag och som berör den beviljande myndigheten. Dessutom föreslås att inrikesministeriet skall ha rätt att bestämma att bidrag skall återkrävas hos det förbund på landskapsnivå som är regional utvecklingsmyndighet. Avsikten är att i lagen också skall göras vissa justeringar som beror på att gemenskapens lagstiftning har ändrats.

Avsikten är att den föreslagna lagen skall träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och stadfästs.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge	3
1.1. Europeiska gemenskapens bestämmelser	3
1.2. Nationell lagstiftning och praxis	4
1.3. Bedömning av nuläget	6
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	9
3. Propositionens verkningar	9
3.1. Ekonomiska verkningar	9
3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal	10
3.3. Miljökonsekvenser	10
3.4. Verkningar för medborgarna	10
3.5. Verkningar för den regionala utvecklingen	11
4. Beredningen av ärendet och utlåtanden	12
4.1. Beredningsskeden	12
4.2. Utlåtanden	12
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionen	12
DETALJMOTIVERING	13
1. Motivering till lagförslagen	13
2. Närmare bestämmelser	19
3. Ikraftträdande	19
4. Lagstiftningsordning	19
LAGFÖRSLAG	21
om ändring av lagen om regional utveckling	21
BILAGA	25
PARALLELLTEXTER	25
om ändring av lagen om regional utveckling	25

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Europeiska gemenskapens bestämmelser

Europeiska unionens råd har som en del av Agenda 2000 gett rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, nedan också den allmänna förordningen. Samtidigt gavs följande förordningar enligt strukturfond: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1783/1999 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1784/1999 om Europeiska socialfonden, rådets förordning (EG) nr 1263/1999 om Fonden för fiskets utveckling samt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) för utvecklandet av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar.

Uppbyggnaden av bestämmelserna om strukturfonderna har förnyats så att i den allmänna förordningen fastslås de allmänna principerna för strukturfonderna. De är fondernas primära mål och uppgifter, de allmänna principerna för strukturerna, samordningen mellan fonderna och med andra finansieringskällor, programarbetet och förfarandet beträffande medelsförvaltningen samt de av effektiviteten förutsatta metoderna för uppföljningen av programmen och för övervakningen. I förordningen för envar fond behandlas deras egna regler, i huvudsak deras verksamhetsområden.

I artikel 9 i den allmänna förordningen bestäms begreppet stödform. Enligt den avses med stödform fondernas former för stöd som är i) operativa program eller samlade programdokument, ii) program för gemenskapsinitiativ och iii) tekniskt stöd och stöd till innovativa åtgärder. Dessutom bestäms i samma artikel andra med tanke på fondernas verksamhet centrala begrepp, såsom samlat programdokument, prioriterat insatsområde, åtgärd, projekt, slutlig stödmottagare, för-

valtningsmyndighet och den utbetalande myndigheten.

Gemenskapsinitiativets innehåll regleras i 20 artikeln i den allmänna förordningen. Enligt den kan under den nya programperioden 2000-2006 genomföras fyra gemenskapsinitiativ, som är Interreg, Urban, Leader och Equal. I artikel 21 i den allmänna förordningen regleras beredningen, godkännandet och verkställigheten av gemenskapsinitiativen. Enligt artikeln fastställer kommissionen de i artiklarna 48-51 i den allmänna förordningen avsedda förfarandena med iakttagande av, och efter att ha informerat Europaparlamentet om riktlinjerna i vilka för varje initiativ beskriva målen, tillämpningsområdet och behöriga detaljerade regler om verkställigheten. Riktlinjerna publiceras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Enligt bestämmelsen har kommissionen i fråga om gemenskapsinitiativet Interreg den 28 april 2000 givit ett tillkännagivande om fastställande av riktlinjerna gemenskapsinitiativet Interreg III - för samarbete över hela Europa för en harmoniserad och balanserad utveckling av det europeiska området (2000/C 143/08), som den 23 maj 2000 har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Den allmänna förordningens innehåll och gemenskapsinitiativets behandlas närmare i regeringens proposition med förslag till ändring av lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (RP 179/2000 rd) s. 3-7. Genom den allmänna förordningen har rådets förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga organs verksamhet och rådets förordning (EEG) nr 4253/88 om tillämpningsföreskrifter för (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga organs verksamhet upphävts den 1 januari 2000.

Om innovativa åtgärder föreskrivs i artikel 22 i den allmänna förordningen. Enligt artikeln meddelar kommissionen riktlinjer för innovativa åtgärder enligt det förfarande som anges i artiklarna 48-51 i den allmänna förordningen. Verksamhetsområdet för varje pilotprojekt finansieras ur en enda fond. Om innovativa åtgärder som finansieras ur Europeiska regionutvecklingsfonden, nedan ERUF, föreskrivs i artikel 4 i förordningen om ERUF. Kommissionen har den 31 januari 2001 med stöd av den meddelat medlemsstaterna ett tillkännagivande som omfattar riktlinjerna för de innovativa åtgärderna för ERUF för perioden 2000-2006 KOM (2001) 60-005. Enligt riktlinjerna föreslår kommissionen att förbindelserna stärks till programmen mål 1 och mål 2 som medfinansieras ur ERUF samt ett enkelt programförfarande för säkerställande av ett enkelt, öppet och klanderfritt medelsförvaltning. De nya innovativa åtgärderna omfattar tre delar som är: gemensam finansiering av regionala program för innovativa åtgärder och på dem baserade pilotprojekt, anslutande åtgärder, som omfattar utbyte av erfarenheter och stöd för skapande av nät mellan områdena samt som tredje del anordnande av konkurrens för identifiering och utveckling av goda exempel. Förmånstagare eller stödberättigade områden i Finland är de s.k. alliansområdena, dvs. Östra Finland, Västra Finland, Norra Finland och Södra Finland samt Åland. Enligt riktlinjerna är de strategiska tyngdpunkterna för de innovativa åtgärderna under programperioden 2000-2006 regional ekonomi som bygger på kunande och teknologisk innovation, eEurope Regio, som omfattar informationssamhället i den regionala utvecklingens tjänst samt regional identitet och hållbar utveckling, som innehåller främjande av regional konkurrensförmåga genom ett integrerat angreppssätt med avseende på ekonomisk och social utveckling samt miljö och kultur.

Kommissionen föreslår i riktlinjerna att områdenas behöriga myndigheter skall ge ett förslag om ett regionalt program för innovativa åtgärder. I programförslaget skall anges de organ som svara för administrationen och betalningarna. Kommissionens delfinansiering beviljas det i programmet angivna förvaltningsorganet med ett finansieringsavtal enligt artikel 24 i den allmänna förordningen.

I programförslaget skall anges det organ som svarar för betalningarna och fastställas ett kontrollsystem. Betalningssystemet skall enligt riktlinjerna fungera oberoende av den betalande myndigheten som verifierar att begäran om slutbetalning stämmer. Medlemsstatens finansieringsansvar gäller enligt artikel 24 i den allmänna förordningen inte de innovativa åtgärderna. Därför tillämpas inte artiklarna 38 och 39 i den allmänna förordningen på dem.

1.2. Nationell lagstiftning och praxis

Enligt 6 § 2 mom. lagen om regional utveckling (1153/1993), nedan också regionutvecklingslagen, beviljas understöd i syfte att uppnå en regions utvecklingsmål närmast för utveckling av regionens näringsverksamhet genom egna initiativ (landskapsutvecklingspengar). I statsbudgeten intas enligt paragrafen årligen att anslag som behövs för detta ändamål. Statsrådet beslutar om fördelningen av anslaget regionvis. Dessutom fattar den regionala utvecklingsmyndigheten enligt bestämmelsen beslut om hur anslaget skall användas inom dess område. Närmare bestämmelser om beviljande, utbetalning och övervakning av landskapsutvecklingspengar utfärdas genom förordning (1315/1993), nedan också regionutvecklingsförordningen. I regionutvecklingsförordningen finns bestämmelser om stödobjekten enligt förordningen (11 §), godtagbara kostnader (12 §), ansökan om och beviljande av stöd (13 §), utbetalning av stöd (14 §), övervakning (15 §) och återkrav (16 §).

I 3 a § regionutvecklingslagen regleras utvecklingsmyndighetens uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet Interreg. Enligt bestämmelsen kan den regionala utvecklingsmyndigheten vara en sådan myndighet som beviljar delfinansieringen från Europeiska gemenskapens strukturfonder och som avses i åtgärdsprogram under gemenskapsinitiativet Interreg, vilket grundar sig på artikel 11 i rådets förordning om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EEG)

nr 4253/88. Närmare bestämmelser om beviljande, utbetalning och övervakning av delfinansieringen, har utfärdats genom förordningen om genomförande av gemenskapsinitiativet Interreg (233/1997).

Enligt 1 § förordningen om genomförande av gemenskapsinitiativet Interreg tillämpas förordningen med stöd av artikel 11 i rådets ovannämnda förordning (EEG) nr 2052/88 på beviljande, utbetalning och övervakning av delfinansieringen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder när den myndighet som beviljar delfinansieringen är det förbund på landskapsnivå som är regional utvecklingsmyndighet enligt 2 § 2 mom. lagen om regional utveckling. I förordningens 2 § finns en definition av åtgärdsprogram.

I förordningens 3 § finns en bestämmelse om de förutsättningar enligt vilka ett förbund på landskapsnivå kan bevilja delfinansiering ur Europeiska gemenskapens strukturfonder för en åtgärd. Förutsättning är att 1) den myndighet som beviljar den nationella delfinansieringen har bedömt att åtgärden är sådan att myndigheten kan bevilja nationell delfinansiering för den, 2) åtgärden har behandlats i det organ som administrerar programmet (förvaltningskommittén) och detta organ enhälligt anser att åtgärden skall finansieras enligt åtgärdsprogrammet, 3) överenskommelsen om delfinansieringen av åtgärden har ingåtts på ett sätt som kan verifieras mellan dem som deltar i finansieringen av denna, och 4) åtgärden också annars överensstämmer med gemenskapens och den nationella lagstiftningens bestämmelser och med åtgärdsprogrammet. Enligt förordningens 4 § tillämpas utöver vad som bestäms i 3 §, på beviljandet utbetalningen och övervakningen vad som bestäms i förordningen om regional utveckling.

Med stöd av 10 § regionutvecklingslagen iakttas bestämmelserna i lagen i tillämpliga delar när den regionala utvecklingsmyndigheten och det ministerium som svarar för regionutvecklingen beviljas bidrag ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. Också enligt 19 a § regionutvecklingsförordningen tillämpas bestämmelserna i förordningen på bidrag ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. Med dessa bestämmelser regleras beviljandet av bidrag inom mål 1- och 2-programmen.

I 10 b § regionutvecklingslagen föreskrivs om återbetalning av medlen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder som följer: om staten med stöd av det ansvar som ankommer på en medlemsstat som avses i artikel 23 i rådets förordning om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EEG) nr 4253/88, är skyldig att till Europeiska gemenskapens kommission återbetala medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder, är den regionala utvecklingsmyndigheten skyldig att erlægga till staten det fulla belopp som staten betalt till kommissionen, om återbetalningen av medlen har orsakats av den regionala utvecklingsmyndighetens förfarande eller om den regionala utvecklingsmyndigheten med stöd av programdokumentet är direkt ansvarig till kommissionen för användningen av medlen. Dessutom ingår i paragrafen en bestämmelse om dröjsmålsränta. Den allmänna återkravsbestämmelsen finns i 16 § regionutvecklingsförordningen.

Enligt 3 a § regionutvecklingslagen och förordningen om genomförande av gemenskapsinitiativprogrammet Interreg har i Finland verkställtts Barents program Interreg II A. I programmet har Lapplands förbund varit den myndighet som beviljat medfinansieringen. Ur EU:s strukturfonder har bidraget betalats direkt till Lapplands förbund förbi statsbudgeten.

I 37 § lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999), nedan strukturfondslagen, föreskrivs om återkrav av medel från strukturfonderna och av den motsvarande statliga medfinansieringen. Strukturfondslagen tillämpas enligt lagens 2 § på åtgärder som av den regionala utvecklingsmyndigheten och inrikesministeriet finansieras med medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder och med motsvarande nationell medfinansiering, om inte något annat följer av lagen om regional utveckling. Därför tillämpas bestämmelsen när den regionala utvecklingsmyndigheten beviljar stöd som med stöd av regionutvecklingslagen och -förordningen medfinansieras av EU. Lagen åsidosätter sålunda också bestämmelsen i 16 § regionutvecklings-

förordningen om återkrav.

I strukturfondslagen finns dessutom bestämmelser om de med tanke på den allmänna förordningen centrala myndigheter som sköter förvaltningsmyndighetens och utbetalande myndighetens uppgifter, beredningen och verkställigheten av strukturfondsprogrammen samt om övervakningen av strukturfondsmedlen. Lagen har till en början endast gällt strukturfondsprogrammen för mål 1, 2 och 3. Enligt lagen om ändring av lagen om den nationella förvaltningen av strukturfonderna (1286/2000) ändrades lagen 2000 så att den nu gäller också gemenskapsinitiativprogram och innovativa åtgärder enligt Interreg och andra program enligt den allmänna förordningen. I gemenskapsinitiativprogrammet Interreg är nämnda förbund på landskapsnivå den förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet som avses i lagens 6 och 10 §.

Strukturfondslagens 22 § innehåller bestämmelser om beviljande av finansiering och uppgifter i samband härmed. Enligt paragrafens 1 mom., som gäller program som avser målen 1, 2 och 3, är den centrala uppgifter för den statliga myndighet eller det förbund på landskapsnivå som beviljar finansieringen att bevilja såväl strukturfondernas delfinansiering som den motsvarande nationella medfinansieringen eller enbart strukturfondens delfinansiering, om den nationella offentliga medfinansieringen kommer från andra anslag än statsbudgeten. I paragrafens 3 mom. beskrivs beviljande av finansiering inom gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban. Inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg är den centrala uppgiften för det förbund på landskapsnivå som beviljar strukturfondsmedel att bevilja strukturfondens delfinansiering enligt den nationella lagstiftningen och Europeiska gemenskapens lagstiftning och strukturfondsprogrammet samt med beaktande av förvaltningskommitténs i 21 § 1 mom. avsedda utlåtande och den nationella offentliga myndighetens beslut om medfinansieringen. Motsvarande uppgifter sköts inom programmet Urban av det kommunala organet. Därutöver ankommer på förbundet på landskapsnivå och det kommunala organet att ansvara för övervakning och inspektion av projekt samt återkrav av medel. I regionutvecklingslagen och -förordningen bestäms om rättigheterna för det förbund på land-

skapsnivå som beviljat strukturfondsmedel att utföra inspektioner gällande användningen av medlen. Därutöver har det förbund på landskapsnivå och det kommunala organ som fungerar som förvaltnings- och utbetalande myndighet rätt att i stöd av 7 och 11 § strukturfondslagen inom ramen för de program som de förvaltar utföra de inspektioner och som avses i lagens 29 § 1 mom. hos dem som förmedlar och beviljar stöd samt hos stödmottagarna. I 30 a § strukturfondslagen bestäms om inrikesministeriets inspektionsrätt gällande program för Interreg och Urban.

Enligt 1 a § 5 mom. i strukturfondslagen tillämpas på innovativa åtgärder det som i lagen föreskrivs om gemenskapsinitiativprogrammet Interreg. Enligt detta är det förbund på landskapsnivå som anges i programdokumentet förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet. Enligt den decentraliserade förvaltningsmodell som tillämpas inom Interreg-programmen betalas strukturfondsmedlen i program för innovativa åtgärder från kommissionen direkt till det förbund på landskapsnivå som är förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet.

I lagens 23 § finns en bestämmelse om projekt över landskapsgränserna. Med projekt över landskapsgränserna avses enligt motiveringen till regeringens proposition angående strukturfondslagen (RP 140/1999 rd) projekt med verkningar som når flera landskap och vilkas fördelning mellan landskapen inte kan förutses eller planeras. I finansieringen av dessa projekt deltar i allmänhet på grund av deras generella karaktär flera än ett förbund på landskapsnivå och olika statliga förvaltningsmyndigheter. Typiska projekt över landskapsgränserna kan vara infrastrukturprojekt, som fysiskt eller till sina verkningar kan sträcka sig över flera landskaps områden. Enligt propositionen är avsikten att den myndighet som deltar i ettvarit projekt skall fatta finansieringsbeslut inom sin behörighet.

1.3. Bedömning av nuläget

Regleringen av stöd som beviljas från Europeiska gemenskapens strukturfonder enligt regionutvecklingslagen och -förordningen och den motsvarande statliga offentliga medfinansieringen måste med beaktande av nulä-

get anses vara bristfällig.

Det finns flera orsaker till det otillfredsställande rättsliga läget. Redan ändringarna i EU-lagstiftningen och den nationella lagstiftningen förutsätter ändringar i lagen. Befogenheten att bevilja bidrag ur strukturfonderna inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg bygger för närvarande på redan upphävd EU-lagstiftning och täcker endast de gemenskapsinitiativprogram Interreg som skall genomföras under den programperiod som upphört 1999. Beträffande de gemenskapsinitiativprogram Interreg som skall genomföras under den nya programperioden är befogenheten att bevilja stöd bristfällig. Dessutom är den nuvarande regleringen ägnad att förhindra ett effektivt genomförande av gemenskapsinitiativprogram Interreg under den nya programperioden 2000-2006. Regleringen begränsar till vissa delar också genomförandet av målprogrammen.

Ett effektivt genomförande av strukturfondsprogrammen förhindras också av att bestämmelserna delvis ger rum för tolkning. Detta beror delvis på att regleringen i fråga om strukturfondernas medel har genomförts som en separat reglering genom tillfogande av 3 a och 10 a § i regionutvecklingslagen och 19 a § i regionutvecklingsförordningen. De har inte gällt den nationella statliga medfinansieringen, vars reglering har byggt på regleringen av landskapets utvecklingspengar. Enligt 4 § i förordningen, som gäller genomförandet av gemenskapsinitiativprogrammet Interreg och som utfärdats med stöd av lagens 3 a §, iaktas i tillämpliga delar beträffande beviljande, utbetalning och övervakning av delfinansieringen ur strukturfonderna det som bestäms i regionutvecklingsförordningen. På motsvarande sätt iaktas i tillämpliga delar lagens 10 a § också i fråga om bidrag som ur Europeiska strukturfonderna beviljas av den regionala utvecklingsmyndigheten och det ministerium som svarar för den regionala utvecklingen. I beviljandep Praxis har det förblivit oklart vilka bestämmelser som gäller delfinansieringen ur strukturfonderna och dess nationella medfinansiering.

I fråga om programmen som gäller innovativa åtgärder ökas effektiviteten och genomsynligheten genom att i lagen tas in bestämmelser om den regionala utvecklingsmyndig-

hetens behörighet att bevilja stöd och om det förfarande som då skall iaktas.

Med stöd av regionutvecklingslagen och regionutvecklingsförordningen bör man för närvarande kunna bevilja stöd av olika typ beroende på för vilket syfte stödet används. En sådan stödform är till exempel landskapsutvecklingspengarna som kan karaktäriseras som ett allmänt utvecklingsstöd. Ett enskilt projekt kan för närvarande få finansiering ur olika källor, som å ena sidan kan vara privat finansiering och å andra sidan offentlig finansiering, som omfattar finansiering ur EU:s strukturfonder, statlig och kommunal finansiering. De olika finansieringskällorna kan förekomma i olika stödkombinationer. Stödet kan uppdelas till exempel enligt finansieringskällorna och kombinationerna. Landskapsutvecklingspengarna, som betalas enbart ur nationella medel och som regionutvecklingslagen och regionutvecklingsförordningen huvudsakligen reglerar kan betraktas som en stödform. Som den första kombinationen av finansieringskällor kan betraktas ett stöd som finansieras ur EU:s strukturfonder och för vilket den nationella medfinansieringen kommer från förbundet på landskapsnivå eller inrikesministeriet. Tidigare betalades medfinansieringen från samma moment i budgeten som landskapsutvecklingspengarna. I 2000 års budet har medfinansieringen antecknats på ett eget moment. Som en andra finansieringskombination kan betraktas EU-delfinansierat stöd, för vilket den nationella medfinansieringen kommer huvudsakligen från någon annan statlig myndighet. Som en tredje finansieringskombination kan i uppdelningen betraktas EU-delfinansierat stöd, för vilket den nationella medfinansieringen kommer enbart (eller huvudsakligen) från kommunerna. Varje kombination ställer sina egna specialkrav på beviljandet av stödet. Motsvarande finansieringskombinationer är möjliga också inom innovativa åtgärder.

Bestämmelsernas tolkbarhet hänger samman med finansieringskombination ett ovan. Utgångspunkten bör vara att likadana finansieringsvillkor bör gälla både delfinansiering som kommer ur strukturfonderna och den statliga medfinansieringen. Villkoren för landskapsutvecklingspengarna som beviljas enbart ur statens medel kan avvika från dem, om det anses vara ändamålsenligt.

I fråga om gemenskapsinitiativet Interreg kommer enligt uppdelningen kombinationerna ett, två och tre i fråga. Inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg beviljar förbundet på landskapsnivå EU-utvecklingsfondernas andel för projektet. Finansieringen beviljas på basis av programdokumentet för hela programområdet. Kravet i regionutvecklingslagens 6 § om beviljande av stöd inom sitt geografiska verksamhetsområde förhindrar att finansieringen används inom programområdet när programområdet omfattar områdena för ett eller flera förbund på landskapsnivå. Begränsningen i fråga om de nationella landskapsutvecklingspengarna är inte ändamålsenlig med tanke på genomförandet av programmen.

Då den nationella medfinansieringen inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg beviljas av samma förbund på landskapsnivå som beviljar EU-delfinansieringen eller något annat förbund på landskapsnivå eller av inrikesministeriet, tillämpas på finansieringen regionutvecklingslagen eller -förordningen. När den nationella medfinansieringen kommer från någon annan statlig myndighet, iaktas för närvarande i fråga om delfinansiering ur EU:s strukturfonder också reglerna enligt regionutvecklingslagen eller -förordningen. Det rättsliga läget kan i detta avseende inte anses vara tillfredsställande. Ett effektivt genomförande av gemenskapsinitiativprogrammen Interreg förutsätter att strukturfondernas delfinansiering och den nationella medfinansieringen i en sådan situation bör kunna beviljas på samma villkor. På så sätt undviks svårigheter som beror på skillnader i stödsystemen vid beviljandet av stöden.

Inom gemenskapsinitiativprogrammen Interreg har under den föregående programperioden förekommit problem som hänger samman med den ovan nämnda kombinationen tre. Sådana offentliga infrastrukturprojekt enligt programmet har nämligen inte kunnat genomföras där den offentliga medfinansieringen för programmet Interreg kommer från kommunerna. Med tanke på genomförandet av programmen vore det dock ändamålsenligt att sådana projekt kunde genomföras enligt stödsystemet i regionutvecklingslagen och -förordningen. Begränsningen i regionutvecklingslagens 12 § som föreskriver att av

de godkända utgifterna skall maskin- och anordningsanskaffningarnas andel vara högst hälften av de godtagbara utgifterna för projektet, är i detta avseende oändamålsenlig. Vid de infrastrukturprojekt som kommunerna finansierar är det uttryckligen fråga om utvecklande av områdets näringsverksamhet på egna villkor på det sätt som avses i 6 § regionutvecklingslagen.

Inom programmet Urban och i programmet för de innovativa åtgärderna har den regionala utvecklingsmyndigheten inte på regionutvecklingslagen baserad behörighet att bevilja bidrag för projekt.

I fråga om program över landskapsgränserna har det i praktiken förekommit problem vid genomförandet av projekten. Situationen beror på att ett förbund på landskapsnivå kan bevilja stöd för sitt område.

Regleringen av återkrav bygger delvis på regionutvecklingslagen och -förordningen samt delvis på strukturfondslagen. När stöd enligt regionutvecklingslagen beviljas enbart av statens medel, tillämpas regionutvecklingsförordningens bestämmelser på återkrav av stödet. Då EU-medfinansierat stöd beviljas med stöd av regionutvecklingslagen och -förordningen, tillämpas strukturfondslagens bestämmelser på återkrav av strukturfondernas och statens motsvarande medfinansiering. De varierar beroende på om det är frågan enbart om nationellt stöd eller EU-medfinansierat stöd. Dessutom skiljer sig de bestämmelser som skall tillämpas från varandra. Det rättsliga läget kan inte anses vara tillfredsställande. Till en god förvaltning hör att återkravsbestämmelser med samma innehåll tillämpas på stöd som beviljas enligt regionutvecklingslagen och -förordningen. Också med tanke på sökandens rättsskydd är det viktigt att de sökande bemöts rättvist och oberoende av ur vilka medel stödet har beviljats. Det rättsliga läget motsvarar inte heller till alla delar kravet i 80 § grundlagen om behörig regleringsnivå.

Enligt regionutvecklingslagens 6 § 2 mom. beslutar statsrådet om fördelningen av landskapsutvecklingspengarna enligt region. Inrikesministeriet har enligt regionutvecklingsförordningens 18 § 2 mom. rätt att granska beviljandet, utbetalningen, användningen och övervakningen av stöd som beviljats ur landskapsutvecklingspengarna. Med tanke på

missbruk som uppdragats i inspektionsverksamheten finns det dock inte någon uttrycklig bestämmelse i lagen. Det nuvarande rättsliga läget kräver att situationen görs klar i detta avseende. Enligt artikel 39 i den allmänna förordningen bär medlemsstaten det primära ansvaret för undersökningen av missbruk och för åtgärder när betydelsefulla förändringar observeras i stödåtgärdens natur eller i förutsättningarna för genomförandet och övervakningen, samt att göra nödvändiga rättelser som gäller medelförvaltningen. Också skötseln av medlemsstatens förpliktelser förutsätter att det rättsliga läget förtydligas.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Målet med propositionen är att ändra lagen om regional utveckling så att gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban och programmen för de innovativa åtgärderna under programperioden 2000-2006 kan genomföras enligt den allmänna förordningen. Dessutom är målet att trygga ett effektivt genomförande av gemenskapsinitiativprogrammet Interreg och programmen för de innovativa åtgärderna så att begränsningar som är onödiga med tanke på programmen slopas. Ett syfte med propositionen är också att klarlägga regleringen av de medel som beviljas ur strukturfonderna och motsvarande statliga medfinansiering för att säkerställa att enhetliga finansieringsvillkor tillämpas på dem.

Ett syfte med propositionen är också att klarlägga bestämmelserna om återkrav. Grundlagen förutsätter att det bestäms genom lag om de bestämmelser som gäller återkrav. Också medlemsstatens ansvar för skötseln av strukturfonderna förutsätter att återkravsbestämmelserna görs klarare i synnerhet med avseende på förbunden på landskapsnivå.

I propositionen föreslås att det förbund på landskapsnivå som är den förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg som avses i den allmänna förordningen skall vara den myndighet som beviljar medel ur EU:s strukturfonder. I den egenskapen skall den också svara för utbetalningen, övervakningen och inspektionen av medlen, såsom fallet har varit under den senaste programperioden. För

förbättring av programmens effektivitet föreslås att på de medel som beviljas av förbundet på landskapsnivå inte skall tillämpas bestämmelsen om beviljande av medel för förbundets område, utan att rättigheten att bevilja strukturfondsmedel skall omfatta hela programområdet. Dessutom föreslås att när strukturfondsmedel beviljas för sådana projekt för vilka den nationella medfinansiering kommer från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, så skall vid beviljandet än bidrag i tillämpliga delar iaktas det stödssystem enligt vilket den nationella medfinansieringen beviljas.

Regleringen syftar till att genomföra gemenskapsinitiativprogrammet Interreg så att en del av bestämmelserna i förordningen om verkställigheten av gemenskapsinitiativprogrammet Interreg överförs till lagen. Av denna orsak kan förordningen om verkställigheten av gemenskapsinitiativprogrammen Interreg upphävas.

I fråga om gemenskapsinitiativprogrammet Urban föreslås att det förbund på landskapsnivå som är regional utvecklingsmyndighet kunde bevilja den nationella medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen för ett projekt som genomförs inom programmet Urban. I fråga om de innovativa åtgärderna föreslås att i lagen tas in bestämmelser om hur stödet skall beviljas.

I lagen föreslås en allmän bestämmelse om återkrav av bidrag. Dessutom föreslås att inrikesministeriet i vissa situationer kunde bestämma att den regionala utvecklingsmyndigheten skall återbetala den finansiering som anvisats den. Dessutom justeras bestämmelsen om återkrav i det fall att staten på grund av medlemsstatens ansvar är skyldig att återbetala strukturfondsmedel till EU-kommissionen för att motsvara ändringen i EU-lagstiftning.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Den uppskattade totalfinansieringen ur gemenskapsinitiativprogrammet Interreg är för Finlands del sammanlagt 327,5 miljoner euro under programperioden 2000-2006. Därav är Europeiska regionutvecklingsfondens

(ERUF) andel 137,6 miljoner euro och den uppskattade nationella offentliga finansieringen 137,6 miljoner euro (staten 122,7 och kommunerna 14,9). Inrikesministeriets förvaltningsområdes andel av den statliga finansieringen är baserat på föregående programperiod uppskattningsvis 38 %. Dessutom finns i programmet privat finansiering för uppskattningsvis 52,7 miljoner euro.

Den uppskattade totalfinansieringen ur gemenskapsinitiativprogrammet Urban är för Finlands del sammanlagt 22,6 miljoner euro under programperioden 2000-2006. Därav är Europeiska regionutvecklingsfondens (ERUF) andel 5,3 miljoner euro och den uppskattade nationella offentliga finansieringen 14,9 miljoner euro (staten 6,7 och kommunerna 8,2). Inrikesministeriets förvaltningsområdes andel av den statliga finansieringen är ca 36 %. Dessutom finns i programmet privat finansiering för uppskattningsvis 2,4 miljoner euro.

Ur europeiska regionutvecklingsfondens (ERUF) kan för innovativa åtgärder i bidrag beviljas 0,3-3 miljoner euro per region och samma region kan ansöka om bidrag högst två gånger under programperioden 2000-2006. I Finland, exklusive Åland, kommer att finnas 4 programområden.

De finländska regionerna hör till de minsta, varför de uppskattade stödet per region kunde vara av storleksklassen 1 miljon euro. Härvid vore det under programperioden 2000-2006 fråga om ett EU-stöd på cirka 8 miljoner euro. Behovet av medfinansiering är av samma storleksklass.

Det viktigaste syftet med de innovativa åtgärderna är att förbättra kvaliteten hos de av EU medfinansierade mål 1- och mål 2-programmen.

Med hjälp av propositionen försöker man medverka till att det inom programområdena uppstår mer omfattande projekt och projekt med större verkkningsgrad. Strävan är att skapa grundläggande förutsättningar för bl.a. projekt över landskapsgränserna. Dessutom är avsikten att effektivisera återkraven av fel använda medel, något som är bristfälligt enligt de nuvarande bestämmelserna. Det har under den föregående programperioden förekommit några fall av återkrav som riktat mot förbunden på landskapsnivå.

3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

Propositionen har inte några betydande verkningar i fråga om organisation och personal. Den erbjuder dock möjligheter att administrera den nationella medfinansieringen till förbunden på landskapsnivå inom programområdet via ett enda förbund (förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet), om förbunden avtalar om detta. På detta sätt förbättras projektens effektivitet och övervakningen av medlen.

I fråga om de innovativa åtgärderna är avsikten att så långt som möjligt utnyttja de förvaltningsmyndigheter och utbetalande myndigheter som redan utsetts inom programmen Interreg.

3.3. Miljökonsekvenser

Med hjälp av gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban och de innovativa åtgärderna främjar man en hållbar utveckling, integrering av miljöskyddet i programmen samt en effektivare användning av miljöresurserna. Programmen genomförs enligt unionens miljö rätt och kraven i Finlands miljölagstiftning. Alla program omfattar också projekt och åtgärder vilkas mål är att förbättra miljöns tillstånd. Särskilt betonas miljön i programmet Interreg III B för Östersjön samt i programmet Interreg III A för Södra Finlands kustzon. I Östersjöprogrammet är miljön utgångspunkten i nästan all verksamhet. I programmet för Södra Finlands kustzon utgör förbättring, skydd och uppföljning av miljön ett eget insatsområde.

3.4. Verkningar för medborgarna

Vid genomförandet av gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban och de innovativa åtgärderna beaktas främjande av jämställdheten mellan män och kvinnor. Programmen omfattar också åtgärder som syftar till att förbättra olika medborgargrupper ställning. Klarast syns detta i programmet Kolarctic Interreg III A för Nordkalotten. Programmet omfattar ett eget delprogram för

samerna med vars hjälp man försöker främja den samiska kulturen och samernas näringar. Dessutom gäller programmet Urban tätorter där det finns en stor mängd invandrare.

3.5. Verknningar för den regionala utvecklingen

Utvecklingen av regionerna är resultatet av flera olika faktorer samfällad effekt. Utgångspunkten för regionpolitiken är å ena sidan utvecklande på grundvalen av regionernas egna resurser och å andra sidan att utjämna utvecklingsskillnader mellan regionerna. Med offentliga åtgärder stöds mål som uppställts av myndigheterna i regionerna.

Med hjälp av gemenskapsinitiativprogrammet Interreg stöds särskilt gränsöverskridande samarbete mellan stater och regioner. Dess centrala del är verksamhet vid EU:s inre och yttre gränser och inom gränsregionerna. Den ledande principen med programmet är att de nationella gränserna inte skall få utgöra ett hinder för en balanserad och harmonisk utveckling i Europa. Interreg understryker i synnerhet innovationer i den verksamhet som finansieras samt att sprida erfarenheter och god praxis.

Målet för gemenskapsinitiativprogrammet Urban är att ekonomisk och social stimulans samt att främja en hållbar utveckling i problematiska stadsområden. Programmet genomförs på lokal nivå och utgångspunkten är ett samordnat tillvägagångssätt som betyder att åtgärderna inom olika sektorer samordnas för att lösa stadsområdets problem och åstadkomma bestående resultat. Problemen i den lokala ekonomin, förbättring av miljön och de sociala problemen angrips genom nya samarbetsformer där invånarna, organisationerna och olika myndigheter agerar tillsammans. Syftet med arbetet är att skapa nya verksamhetsmodeller och ställa goda erfarenheter också till andra städers förfogande.

De innovativa åtgärderna som medfinansieras ur ERUF är små regionala program som huvudsakligen syftar till att påverka kvaliteten hos mål 1- och mål 2-programmen. Verksamheten är dock inte begränsad endast till mål 1- och mål 2-områdena. Områdena utanför mål 1 och 2 kan lika väl delta i program-

met, men i programdokumenten bör bedömas vilken effekt programmet kunde ha på mål 1- och mål 2-områdena.

Kommissionen vill se de innovativa åtgärderna som ett slags laboratorium vars syfte är att utveckla unionens regionalpolitik. Förebild är den föregående finansieringsperiodens pilotprojekt RIS (regionala innovationsstrategier) och RISI informationssamhällets regionala strategier). Syftet med den andra generationens innovativa åtgärder är att fördjupa och bredda detta angreppssätt.

Objekt för den regionala utvecklingen och samtidigt faktorer som påverkar densamma är invånarna, infrastrukturen, tjänstestrukturen och näringsverksamheten samt förvaltningen.

Bestämmelserna påverkar antingen direkt objekten för den regionala utvecklingen, de har effekter på tyngdpunkterna och åtgärderna för utvecklingen av områdena eller de påverkar såväl objekten som tyngdpunkterna och åtgärderna.

Tyngdpunkterna för regional utveckling och deras innehåll kan ses ur många olika synvinklar. Under de senaste åren har tre faktorer accentuerats vid bedömningen av områdenas framgångsmöjligheter och konkurrensförmåga. De är 1) kunnande i vid mening, 2) kvaliteten hos infrastrukturen och den övriga områdesstrukturen samt 3) nivån på olika slags samarbete och nätverk på områdena. Hur god verksamhetsmiljö området kan erbjuda företag och deras personal har ansetts vara särskilt viktigt. När utgångspunkten är de i regionutvecklingslagens 1 § definierade målen för regionalpolitiken och den programbaserade regionalpolitikens insatsområden, understryks i utvecklingen av regionerna de mänskliga resurserna samt de regionala resurserna inom kunnande och teknologi, främjande av näringsverksamheten, områdenas bas- och samhällsstruktur, samarbetet mellan kommunerna samt kommunal-, region- och statsekonomi.

De ovannämnda tyngdpunkterna inom den regionala utvecklingen är centrala i Interreg-programmen. I de olika programmen betonas de dock på olika sätt. Till exempel i Interreg III A-programmen för Kvarken-Mittskandia och Sydöstra Finland betonas områdenas bas- och samhällsstruktur i form av utvecklande av gränsövergångsställena och trafik-

förbindelserna. I Kolarctic Interreg III A-programmet understryks i sin tur främjande av näringsverksamheten och i Interreg III A-programmet för Södra Finland mänskliga resurser och kunnande.

4. Beredningen av ärendet och utlåtanden

4.1. Beredningsskeden

Propositionen har beretts som tjänstearbete på inrikesministeriet.

4.2. Utlåtanden

Utlåtanden över proposition har begärts av arbets-, jord- och skogsbruks-, handels- och industri-, undervisnings-, trafik-, social- och hälsovårds-, finans- och justitieministeriet, landskapsförbunden, Finlands kommunförbund, de centrala arbetsmarknads- och intresseorganisationerna, sametinget, statens revisionsverk, jämställdhetsombudsmannen, Ålands landskapsstyrelse samt Helsingfors och Vanda städer. En separat sammanfattning har gjorts över utlåtandena.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionen

Inrikesministeriet tillsatte den 13 december 2000 en arbetsgrupp för att revidera regionutvecklingslagstiftningen. Arbetsgruppens uppgift var att bereda ett förslag till en proposition med förslag till lag om ändring av lagen om regional utveckling och ett förslag till ändring av motsvarande förordning så att regeringens proposition har överlämnas till riksdagen under 2001. Det är fråga om en to-

talrevidering av regionutvecklingslagstiftningen. Den föreliggande propositionen syftar däremot till att ändra regionutvecklingslagen så att genomförandet av gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban samt program gällande innovativa åtgärder kan inledas så snart programmen för dem har godkänts i EU-kommissionen. Dessutom är avsikten att trygga behöriga återkrav av bidrag. Revideringen sammanhänger nära med lagen (1286/2000) om ändring av lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna, som trädde i kraft den 1 januari 2001.

På grund av de nu föreliggande revideringsbehovens brådskande natur har andra revideringsbehov, till exempel sådana som beror på den nya grundlagen, inte kunnat tas med i denna revidering, utan de beaktas i samband med en totalrevidering av regionutvecklingslagen. Därför görs förslag till de bestämmelser som gäller övervakning och inspektion som en del av totalrevideringen.

I de fall då den offentliga medfinansieringen kommer från andra ministeriers än inrikesministeriets förvaltningsområde föreslås att samordningen av stöd villkoren i propositionens 3 b och d § genomförs så, att de villkor som gäller för den nationella medfinansieringen i tillämpliga delar också gäller för beviljande av finansieringsandelen från Europeiska gemenskapens strukturfonder. I dessa fall skulle stöd villkoren bestämmas av stödssystem som redan existerar inom olika förvaltningsgrenar och som har notifierats. Förslaget leder inte till uppkomsten av nya former av statsstöd. Därför uppstår inte heller behov av att notifiera statsstöd i enlighet med Europeiska gemenskapernas förfarande.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

3 a §. *Den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet Interreg.* I paragrafen föreslås att det förbund på landskapsnivå inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg som avses i strukturfondslagens 6 § 4 punkt inom programmet skall vara den myndighet som beviljar medel ur unionens strukturfonder. Enligt strukturfondslagens 6 § 4 punkt är de i programdokumentet nämnda förbund på landskapsnivå förvaltningsmyndighet inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg.

Avsikten är att samma myndighet också skall vara den myndighet som beviljar strukturfondsandelen. I sak motsvarar detta det som bestäms i 1 § förordningen om genomförande av gemenskapsinitiativet Interreg. För klarhetens skull föreslås att det dessutom föreskrivs i momentet att strukturfondernas delfinansiering beviljas i form av bidrag.

I paragrafens 2 mom. föreslås bli intagen en bestämmelse om beviljande av delfinansiering ur EU:s strukturfonder för ett projekt. Beviljandet av finansieringen sammanhänger med bestämmelsen om förvaltningskommittén i strukturfondslagens 21 a §. För genomförandet av gemenskapsinitiativprogrammet Interreg finns en förvaltningskommitté om vars sammansättning och tillsättande inrikesministeriet beslutar. Förvaltningskommitténs uppgift är enligt lagens 21 b § att samordna och fördela strukturfondernas och den nationella finansieringen och ge utlåtande om projektens lämplighet för gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och finansieringen av projekten. I samma lagrum föreskrivs också att stöd inte kan beviljas för ett projekt om inte förvaltningskommittén har förordat det. I detaljmotiveringen till paragrafen konstateras i fråga om förvaltningskommitténs uppgifter att en förutsättning för behandling i förvaltningskommittén är att den myndighet som beviljar den nationella medfinansieringen har behandlat ärendet. Enligt motiveringen förutsätter ett positivt beslut av förvaltningskommittén att den myndighet som beviljar den nationella medfinansieringen har säkerställt den offentliga nationella medfinansieringen för projektet. På basis av för-

valtningskommitténs utlåtande fattas beslutet om den nationella finansieringen av den myndighet som beviljar den nationella finansieringen. I strukturfondslagens 22 § 3 mom. beskrivs beviljande av finansiering inom gemenskapsinitiativprogrammen Interreg.

På basis av det ovanstående föreslås att i paragrafens 2 mom. skall tas in en bestämmelse enligt vilken förbundet på landskapsnivå för ett projekt kan bevilja den i 1 mom. avsedda medfinansieringen i form av bidrag för ett område enligt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg, om förvaltningskommittén har förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med unionens rättsakter och den nationella lagstiftningen samt med gemenskapsinitiativprogrammet Interreg. Bestämmelsens innehåll motsvarar praxis under den senaste programperioden. Beslutet av förbundet på landskapsnivå kan vara negativt, om projektet är till exempel strider mot tvingande EU-lagstiftning eller nationell lagstiftning. Med ansökan om finansiering sammanhänger också bestämmelsen i strukturfondslagens 22 § 3 mom. enligt vilken ansökan om finansiering blir anhängig när det enligt strukturfondslagens 21 c § behöriga sekretariatet har tagit emot ansökan.

I 3 mom. föreslås också en bestämmelse enligt vilken det förbund på landskapsnivå som beviljar strukturfondsmedel för ett projekt kan bevilja motsvarande statliga medfinansiering, om därom har avtalats i ett förfarande som nämns i strukturfondslagens 21 b § 1 mom. Avsikten är att det förbund på landskapsnivå som är förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet således skall få behörighet att fatta beslut både om delfinansieringen ur strukturfonderna och om den nationella statliga medfinansieringen. Med nationell statlig medfinansiering avses här den statliga medfinansiering som i budgeten anvisats inom inrikesministeriets förvaltningsområde. Enligt strukturfondslagens 21 b § 1 mom. har förvaltningskommittén till uppgift att samordna och planera användningen av finansieringen ur strukturfonderna och den nationella finansieringen. I propositionens detaljmotivering till paragrafen konstateras att detta sker i ett förfarande som motsvarar förfarandet med samarbetsdokument. En för-

utsättning för tillämpning är således att förvaltningskommittén har avtalat om att anvisa den statliga medfinansieringen till det förbund på landskapsnivå som är förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet.

3 b §. *Villkor som skall tillämpas vid beviljande av stöd i programmet Interreg.* I lagen föreslås en ny 3 b §, där det föreskrivs om de villkor som skall tillämpas vid beviljande av stöd i programmet Interreg. Enligt den klassificering som anges i punkt 1.3. kan beslutet om den nationella medfinansieringen beroende på finansieringskombinationen fattas av samma eller ett annat förbund på landskapsnivå inom programområdet, av en statlig myndighet eller en kommun. I paragrafen är avsikten att klarlägga de bestämmelser som skall tillämpas när stöd beviljas i det fall att det är frågan om stöd som beviljas ur gemenskapsinitiativprogrammet Interreg.

I paragrafen 1 mom. föreslås att det föreskrivs att utöver det som bestäms i 3 a §, att på beviljande av medel ur EU:s strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering skall tillämpas vad som föreskrivs i denna lag. Det blir fråga om beviljande av stöd i sådana fall då den nationella medfinansieringen kommer från ett förbund på landskapsnivå, kommuner eller inrikesministeriet. Då det gäller kommunernas finansiering gäller bestämmelsen strukturfondsandelen. Gällande övervakning och inspektion tillämpas bestämmelserna i strukturfondslagen.

I paragrafens 2 mom. föreslås att om delfinansieringen ur strukturfonderna beviljas för ett projekt för vilket den nationella offentliga medfinansieringen kommer huvudsakligen från någon annan myndighet än inrikesministeriet, skall i fråga om beviljandet av medfinansieringen ur EU:s strukturfonder i tillämpliga delar iaktas vad som föreskrivs om stöd ur den nationella medfinansieringen. Huvudsakligen betyder här den nationella medfinansiering som är störst i förhållande till andra nationella medfinansieringsandelar i det projekt som beviljas stöd. Syftet är att villkoren vid beviljandet av stödet så långt som möjligt skall bestämmas enligt de nationella stöd villkor som skall tillämpas. Från stödtagarens ståndpunkt borde stöd villkoren oberoende av finansieringskombination vara så enhetliga som möjligt. Syftet är att förbundet på landskapsnivå i beslutet om stöd kan ta in

stöd villkor som gäller den nationella medfinansieringen till exempel genom att hänvisa till villkoren i den nationella finansiärens beslut. Sådana villkor kan enligt programmets art vara olika slags villkor för användningen av stödet, såsom villkor som överensstämmer med tvingande EU-lagstiftning eller ingår i ett godkänt statsstödsystem. Beträffande villkoren beträffandet förfarandet tillämpas regionutvecklingslagen och -förordningen. Sådana bestämmelser som hör samman med förfarandet är särskilt 13-15 § i regionutvecklingsförordningen. Det förbund på landskapsnivå som beviljar EU-stödet är ansvarigt för användningen av det stöd som beviljats ur strukturfondsmedlen och därför förpliktat att övervaka användningen av stödet och verkställa återkrav av stöd som det beviljats. Detta skall ske i samarbete med den finansiär som beviljat nationella medel. I praktiken skulle den nationella medfinansiären först fatta sitt beslut om bidraget som kommer från den nationella finansieringen. Så snart förbundet på landskapsnivå erhållit information därom kan det fatta beslut om strukturfondsandelen och därvid beakta de stöd villkor som gäller för den nationella finansieringen. Det är ändamålsenligt att de stöd villkor som skall tillämpas klarläggs redan i beredningsskedet innan förvaltningskommittén behandlat ärendet. De väsentligaste villkoren som gäller den nationella finansieringsandelen borde ingå i den förbindelse enligt vilken den nationella finansiären bekräftar den nationella offentliga medfinansieringen för projektet.

I praktiken kan det uppstå situationer då den nationella motfinansieringen för samma projekt kan beviljas av flera statliga myndigheter. För den som sökt stöd kunde projektet beröras av villkor enligt flera stödssystem, som beroende på stödet kunde vara olika eller rentav stå i konflikt med varandra. Avsikten är att man redan i beredningsskedet för projektet försöker finna ett stödssystem som bäst svarar mot dess natur, och enligt vilket den nationella finansieringen beviljas.

I paragrafens 3 mom. föreslås att det föreskrivs att på tillämpningen av strukturfondernas delfinansiering och den i 3 a § 3 mom. avsedda statliga medfinansieringen inte skall tillämpas vad som i 6 § 2 mom. i denna lag bestäms om användningen av ett anslag inom

området för ett förbund på landskapsnivå. Under den nya programperioden omfattar programområdet inom alla Interreggemenskapsinitiativprogram som skall genomföras flera förbund på landskapsnivå. Det är ändamålsenligt att det förbund på landskapsnivå som beviljar strukturfondsmedel kan bevilja EU-delfinansieringen för hela programområdet. Detsamma skall också gälla motsvarande statliga medfinansiering, om den enligt 3 mom. beviljas av det förbund på landskapsnivå som är förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet.

I paragrafen 3 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken på beviljandet av delfinansieringen ur strukturfonderna inte skall tillämpas vad som i regionutvecklingsförordningens 12 § 1 mom. föreskrivs om maximandelen för anskaffningar av maskiner och anordningar av de godtagbara totalutgifterna. Bestämmelsen syftar till att göra det möjligt för kommunerna att genomföra infrastrukturprojekt där finansieringen består av finansiering ur strukturfonderna och motsvarande finansiering från kommunerna. Det skulle sålunda inte vara fråga om stöd som beviljas företag.

I paragrafens 4 mom. föreslås en bestämmelse om projekt över landskapsgränserna i gemenskapsinitiativprogrammet Interreg. Avsikten är att projekten över landskapsgränserna skall regleras i 10 b §, varför här föreslås en hänvisning till nämnda paragraf.

3 c §. *Den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i program för innovativa åtgärder.* I den nya 3 b § föreskrivs om den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i innovativa åtgärder. Enligt den skall det förbund på landskapsnivå som utsetts i programdokumentet för innovativa åtgärder vara den myndighet som beviljar delfinansiering ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. För tydlighetens skull föreslås en bestämmelse om att finansieringsandelen beviljas i form av bidrag.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av stöd. På innovativa åtgärder tillämpas enligt strukturfondslagens 1 § det som föreskrivs om gemenskapsinitiativprogrammet Interreg. För genomförande av programmet för innovativa åtgärder finns en förvaltningskommitté enligt strukturfondslagens 21 a §. Dess sammansättning bestäms enligt artiklarna 8 och 35 i

den allmänna förordningen. Enligt riktlinjerna skall sammansättningen bildas så att på områdes- och lokalnivå skapas utvidgade kompanjonskap, i vilka också de ansvariga myndigheterna enligt programmen mål 1 och mål 2 deltar samt den privata sektorn. I sammansättning bör dock beaktas programmets omfattning och deras natur. Inrikesministeriet skall besluta om förvaltningskommitténs sammansättning och tillsättande på framställning av förvaltningsmyndigheten och den utbetalande myndigheten. Förvaltningskommitténs uppgifter regleras i strukturfondslagens 21 b §. Enligt riktlinjerna svarar förvaltningskommittén för verkställigheten och uppföljandet av programmet, väljer projekten samt godkänner slutrapporten sedan programmet avslutats. I paragrafens 2 mom. föreslås därför en bestämmelse enligt vilken förbundet på landskapsnivå kan bevilja medfinansiering enligt 1 mom. för ett projekt inom programområdet, om den i strukturfondslagens 21 a § avsedda förvaltningskommittén enligt strukturfondslagens 21 b § har förordat finansiering av projektet samt projektet överensstämmer med gemenskapens rättsakter och den nationella lagstiftningen samt programmet för innovativa åtgärder. Bestämmelsen svarar till innehållet mot 3 a § som skall iaktas i fråga om programmet Interreg.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om att förbundet på landskapsnivå kunde bevilja också den nationella medfinansieringen för ett projekt. En förutsättning är att saken har avtalats i programdokumentet för de innovativa åtgärderna. Vederbörande förbund på landskapsnivå skulle således få behörighet att fatta beslutet både om strukturfondernas delfinansiering och den nationella statliga medfinansieringen. Den nationella statliga medfinansieringen innebär den medfinansiering som beviljats i budgeten under inrikesministeriets förvaltningsområde.

3 d §. *Villkor som skall tillämpas vid beviljande av stöd i program för innovativa åtgärder.* I den nya 3 d § föreslås bestämmelser om de villkor som skall tillämpas vid beviljande av stöd i program för innovativa åtgärder. Syftet med de innovativa åtgärderna är att den nationella motfinansieringen huvudsakligen reserveras på moment 26.98.62 under inrikesministeriets förvaltningsområ-

de. Programmen har små finansieringsramar, 5-15 miljoner mark och omfattar endast 5-10 projekt, varför det är motiverat att samla huvuddelen av motfinansieringen på ett enda moment. På så sätt kan också förvaltningskostnaderna hållas skäliga. Syftet är dock att den nationella motfinansieringen kan beviljas också via något annat förvaltningsområde än inrikesministeriets när det med beaktande av programmets innehåll är motiverat. Också i detta fall är det med beaktande av programmets ringa storlek ändamålsenligt att den övriga statliga finansieringen beviljas via en enda myndighet.

I paragrafens 1 mom. föreslås för klarhetens skull att utom det som i 3 c § föreskrivs om beviljande och utbetalning av stöd som betalas ur strukturfonderna och motsvarande statliga medfinansiering skall tillämpas vad som föreskrivs i denna lag. Detta avser en situation då förbundet på landskapsnivå eller inrikesministeriet beviljar stöd ur den nationella medfinansieringen. Gällande övervakning och inspektion av bidrag tillämpas bestämmelserna i strukturfondslagen.

I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse med tanke på att den nationella medfinansieringen av stödet beviljas av någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet. För Interreg-programmen föreslås på motsvarande sätt att om den 1 mom. avsedda delfinansieringen ur strukturfonderna beviljas för ett projekt för vilket den nationella offentliga medfinansieringen kommer huvudsakligen från någon annan myndighet än inrikesministeriet, skall i fråga om beviljandet av delfinansieringen ur strukturfonderna i tillämpliga delar iaktas vad som föreskrivs om stöd som beviljas ur den nationella medfinansieringen. Beträffande kriteriet huvudsakligen hänvisas till detaljmotiveringen i fråga om 3 a §. Beträffande villkoren för stödet är avsikten liksom i fråga om Interreg-programmen att förbundet på landskapsnivå kan ta in stöd villkor för den nationella medfinansieringen i stödbeslutet. Också till denna del hänvisas till detaljmotiveringen för 3 b § 2 mom. Vid innovativa åtgärder avviker programområdet från området för förbundet på landskapsnivå så att områdena är större, s.k. alliansområden. Av denna orsak är områdesbegränsningen i regionutvecklingslagens 6 § 2 mom. inte ändamålsenlig. I paragrafen 3 mom. föreslås

därför en bestämmelse om att förbundet på landskapsnivå kunde bevilja delfinansieringen ur strukturfonderna och motsvarande statliga medfinansiering för området utan hinder av vad som i 6 § 2 mom. föreskrivs om användning av anslag inom det geografiska verksamhetsområdet för det förbund på landskapsnivå som beslutar om användningen av anslaget.

3 e §. *Den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet Urban.* I lagen föreslås en ny 3 e §, i vilken det föreskrivs om uppgifterna i gemenskapsinitiativprogrammet Urban för det förbund på landskapsnivå som är regional utvecklingsmyndighet. I 1 mom. föreskrivs om den behöriga regionala utvecklingsmyndigheten. Enligt förslaget beviljas den statliga medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen av det förbund på landskapsnivå inom vars område programmet Urban finns. Paragrafens 1 mom. gäller den i budgeten under inrikesministeriets förvaltningsområde anvisade statliga medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen. Då andra statliga myndigheter beviljar medfinansiering inom Urban-programmet, tillämpas på delfinansieringen lagstiftningen om ifrågasvarande stöd. Enligt strukturfondslagens 22 § 3 mom. är den centrala uppgiften för det kommunala organ som inom programmet Urban beviljar finansiering att bevilja strukturfondensstöd åt enskilda projekt. Den betalas från Europeiska gemenskapernas kommission direkt till organet.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken behandling av ärendet i förvaltningskommittén är en förutsättning för beviljande av stöd. Enligt bestämmelsen kan förbundet på landskapsnivå bevilja statlig medfinansiering för ett projekt inom programområdet, om förvaltningskommittén enligt strukturfondslagens 21 b § har förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med gemenskapens rättsakter och den nationella lagstiftningen samt gemenskapsinitiativprogrammet Urban. Bestämmelsen motsvarar till innehållet den bestämmelse som i 3 a § föreslås för programmet Interreg.

I 3 mom. föreslås dessutom att på beviljandet, utbetalningen och övervakningen av delfinansiering ur strukturfonderna och statens medfinansiering tillämpas det som föreskrivs

i denna lag. Bestämmelsen skall till skillnad från 1 mom. gälla både delfinansieringen ur strukturfonderna och den motsvarande statliga medfinansieringen. Avsikten är att stödet skall beviljas enligt stödsystemet i regionutvecklingslagen och -förordningen i det fall att stödet utgör en kombination av strukturfondsmedel och medfinansiering som beviljas av förbundet på landskapsnivå. Då medfinansieringen kommer som kommunpengar, tillämpas bestämmelsen i strukturfondslagen 22 § 3 mom. på beviljande, övervakning och inspektion samt återkrav av medel.

10 a §. *Bidragen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering.* I paragrafen föreslås en bestämmelse om den statliga medfinansiering som motsvarar medlen ur Europeiska gemenskapernas strukturfonder. I statsbudgeten för 2000 har den statliga medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen överförts från momentet för landsbygdsutvecklingspengar till ett eget moment. I den föreslagna bestämmelsen understryks för tydlighetens skull att samma bestämmelser i regionutvecklingslagen och -förordningen tillämpas på delfinansieringen ur strukturfonderna och statens motsvarande medfinansiering, med de undantag som eventuellt följer av programmet Interreg och som har presenterats ovan i detaljmotiveringen till 3 a §.

I paragrafen föreslås dessutom en bestämmelse om projekt över landskapsgränserna. Avsikten är att den regionala utvecklingsmyndigheten kunde bevilja stöd för sådana projekt över landskapsgränserna som genomförs på området för ett annat förbund på landskapsnivå. Bestämmelsen skall också gälla beviljande av nationell statlig medfinansiering för projekt över landskapsgränserna i programmet Interreg. En förutsättning bör dock anses vara att ett projekt över landskapsgränserna som finns inom området för ett annat förbund på landskapsnivå hör till samma strukturfondsprogram som det förbund som beviljar stödet. Genom bestämmelsen effektiviseras genomförandet av programmet i fråga om projekt över landskapsgränserna.

10 b §. *Återkrav av stöd.* I paragrafen bestäms allmänt om återkrav av stöd. Bestämmelsen gäller penningmedel som beviljas ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och

motsvarande statliga medfinansiering samt medel som beviljas ur landskapsutvecklingspengarna. I 1 mom. föreskrivs om obligatoriskt avslutande av utbetalning av stöd och återkrav. I de situationer som avses i momentet har myndigheten inte prövningsrätt med avseende på inledandet av återkrav. I paragrafen 2 mom. föreskrivs om avslutande av utbetalningen av stöd som är beroende av prövning och återkrav av sådant stöd. Paragrafen ger den regionala utvecklingsmyndigheten behörighet att genom beslut bestämma att betalningen av stöd skall avslutas och om återkrav.

I paragrafens 1 mom. föreslås att det föreskrivs om ovillkorliga grunder att avbryta utbetalningen av stödet helt eller delvis eller att förordna att det skall återkrävas. I sak motsvarar de grunder som anges i 37 § 1 mom. Sådana grunder är brottsligt eller svikligt förfarande av stödmottagaren eller försummelse av förpliktelser som hör samman med användningen av stödet. Stödmottagarens felaktiga förfarande skall i regel var väsentligt. Som väsentliga fel skall anses fel som har påverkat beviljandet av stödet. I momentets 1 punkt föreskrivs om situationer då felaktiga eller vilseledande uppgifter har givits för beviljande, utbetalning eller övervakning av stödet eller uppgifter för beviljande, utbetalning eller övervakning av stödet har hemlighållits och lämnandet av oriktiga eller vilseledande uppgifter har haft inverkan på utfående av stödet. I momentets 2 punkt föreskrivs om de grunder som hör samman med försvarande av övervakningen. Enligt punkt 3 är grund för återkrav och avslutande av utbetalning av stödet att stödet har använts för något annat ändamål än det som det beviljats för, vilket redan i sig anses som ett väsentligt fel. Därmed kan också jämföras en situation då stödet till väsentliga delar har använts för ett annat ändamål än det som det har beviljats för. För båda situationerna är det kännetecknande att stödets användningssyfte inte alls förverkligas eller till en väsentlig del blir ouppfyllt. Enligt punkt 4 är grund för återkrav och avslutande av utbetalning att stödmottagaren väsentligen har försummat att följa villkoren i stödbeslutet.

Enligt momentets femte punkt skall utbetalningen av stödet avslutas eller förordnas att återkrävas helt eller delvis, om stödet eller en

del av det har beviljats eller betalats på oriktiga grunder. I punkten ingår en allmän förpliktelse att återbetala grundlös förmån. Mottagaren har inte rätt att behålla ett stöd eller en del av ett stöd som uppenbart mottagits på oriktig grund.

I 2 mom. föreslås att det föreskrivs om avslutande av utbetalning enligt prövning och återkrav. Bestämmelsen är ny med undantag för momentets 2 punkt, där det föreskrivs om ägande- och besittningsrätten i överlåtelsesituationer. I de situationer som anges i momentet kan den regionala utvecklingsmyndigheten genom sitt beslut pröva om utbetalningen av stöd upphör och om betalt understöd skall återkrävas. Vid användningen av prövningsrätten styrs myndigheten av strävan att trygga ett offentligt intresse och relativitetsprincipen. Ett stöd som beviljats på basis av oriktiga uppgifter eller ett fel använt bidrag är en grundlös förmån som måste återbetalas. När det gäller små fel, som inte har inverkat på det beviljade stödets belopp, är avslutande av utbetalning av stödet och återkrav däremot alltför tunga åtgärder i förhållande till det offentliga intresset.

Utbetalningen av stöd kan inställas eller också förordnas att det skall återkrävas helt eller delvis om stödmottagaren inte har iakttagit de villkor som nämns i stödbeslutet. Om försummelsen att iaktta nämnda villkor är väsentlig, bör stödet återkrävas.

Vidare kan utbetalningen av stödet avslutas eller också kan det förordnas att det skall återkrävas helt eller delvis om ägande- och besittningsrätten till sådan egendom för vilken stödet har beviljats, har överlåtit innan fem år har förflutit från dagen för utbetalningen av stödet eller om stödmottagaren har avslutat den verksamhet som var objekt för stödet eller inskränkt verksamheten väsentligt.

Inrikesministeriet kan vid sidan av regionutvecklingsmyndigheten med stöd av regionutvecklingslagen och -förordningen besluta om användningen av medlen. Av denna orsak föreslås i paragrafens 3 mom. att det som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den regionala utvecklingsmyndighetens skyldigheter i tillämpliga delar skall gälla inrikesministeriet när det beslutar om återkrav som hänger samma med användningen av medel som avses i denna lag.

Enligt 80 § grundlagen skall bestämmelser utfärdas genom lag om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter. Därför föreslås att en bestämmelse om återkrav tas in i lagen.

10 c §. *Inrikesministeriets skyldighet till återkrav.* Det förelås att i paragrafen skall bestämmas om skyldighet för inrikesministeriet att genom sitt beslut bestämma om återkrav. Bestämmelsen gäller medel som med stöd av regionutvecklingslagens 6 § anvisats en regional utvecklingsmyndighet ur Europeiska gemenskapernas strukturfonder och statliga medel som motsvarar dem. Sådana medel beviljas åt förbund på landskapsnivå, som är regionala utvecklingsmyndigheter, för finansiering av program som gäller mål 1 och mål 2. Bestämmelsen gäller också de rent nationella medel från statsbudgeten och som har anvisats regionala utvecklingsmyndigheter för att användas inom strukturfondsprogrammen som statens medfinansiering eller landskapsutvecklingspengar.

Inrikesministeriet skall bestämma om återkrav, om den regionala utvecklingsmyndigheten har använt medlen för något väsentligt annat ändamål än det för vilket de har beviljats eller annars har brutit mot bestämmelserna om användningen av medlen eller de villkor som ställdes i beslutet om anvisande av medel. Med bestämmelser avses här både nationell lagstiftning och EU-lagstiftning.

10 d §. *Återbetalning av medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder.* I paragrafen bestäms om återbetalning av medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder i en situation där staten är skyldig att till EG-kommissionen återbetala medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. Återbetalningen under den programperiod som slutade 1999 byggde på rådets förordning (EEG) nr 2052/1988, som upphävdes samtidigt som den allmänna förordningen trädde i kraft. Medlemsstaternas ansvar att till Europeiska gemenskapens kommission återbetala medel bygger numera på artikel 39 i den allmänna förordningen.

Enligt artikel 39 i den allmänna förordningen bär medlemsstaten det primära ansvaret för undersökning av missbruk och åtgärder när det observeras betydande förändringar som påverkar stödåtgärdens natur eller förutsättningarna för genomförandet eller övervak-

ningen, samt för nödvändiga rättelser som gäller medelsförvaltningen. I punkt 2 i artikeln finns bestämmelser om de förutsättningar enligt vilka kommissionen kan hålla inne betalningar och framföra en motiverad begäran till medlemsstaten att den ger in anmärkningar och vid behov gör rättelserna inom utsatt tid. Om medlemsstaten inte godkänner kommissionens anmärkningar, kallar kommissionen enligt punkt 2.2 medlemsstaten till en överläggning där båda parterna försöker nå ett avtal. Om ingen överenskommelse uppnått och medlemsstaten inte har genomfört korrigeringarna vid utgången av den tidsfrist som kommissionen fastställt, och med hänsyn till eventuella synpunkter som medlemsstaten lämnat, kan kommissionen inom tre månader besluta att a) reducera det förskottsbelopp som avses i artikel 32.2, eller b) göra de finansiella korrigeringar som är nödvändiga genom att helt eller delvis dra in fondernas bidrag till den berörda stödformen. Kommissionen skall när den med iakttagande av proportionalitetsprincipen beslutar om med vilket belopp korrigeringen skall göras ta hänsyn till oegentlighetens eller ändringens art och omfattning och till de finansiella effekterna av bristerna i medlemsstaternas förvaltnings- eller kontrollsystem. Artikel 39 i den allmänna förordningen beskrivs också i regeringens proposition RP 140/1999 rd. Det föreslås att hänvisningen i paragrafen till rådets redan upphävda förordning skall strykas. Paragrafens ordalydelse har dock för enhetlighetens skull utformats så att den motsvarar motsvarande bestämmelse i strukturfondslagens 38 §.

10 e §. *Ränta på belopp som återkrävs.* I paragrafen föreskrivs om ränta och dröjsmålsränta som skall betalas på belopp som återkrävs. Bestämmelserna motsvarar till innehållet den gällande lagen. Lagstiftningstekniskt föreslås de dock bli samlade i en paragraf. Ränta och dröjsmålsränta skall betalas på belopp som återkrävs enligt 10 b-10 d §.

10 f §. *Ändringssökande.* I paragrafen föreslås en bestämmelse om ändringssökande. Ett förbund på landskapsnivå är till sin rättsliga form en samkommun. På denna grund tillämpas kommunallagen på förbunden på landskapsnivå, varför sökande av ändring i ett beslut av ett förbund på landskapsnivå också utan den föreslagna bestämmelsen æ-

glasas enligt bestämmelserna om samkommuner i kommunallagen. På motsvarande sätt får ett beslut av inrikesministeriet överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). För klarhetens skull föreslås dock att bestämmelser i saken tas in i lagen.

2. Närmare bestämmelser

Avsikten är inte att i samband med lagförslaget utfärda bestämmelser på lägre nivå.

3. Ikraftträdande

Genom lagen får de förbund på landskapsnivå som är förvaltningsmyndigheter och utbetalande myndigheter behörighet att bevilja stöd under den nya programperiod som började 2000. Beviljandet av stöd inom gemenskapsinitiativprogrammen Interreg startar sommaren 2001. Av denna orsak föreslås att lagen skall träda i kraft den 1 juli 2001.

4. Lagstiftningsordning

I den föreslagna lagen finns bestämmelser som har betydelse med tanke på skyddet av den kommunala självstyrelsen. Dessutom är det i propositionen fråga om när det enligt grundlagen bör bestämmas om saken genom lag.

Enligt 121 § grundlagen skall bestämmelser om de allmänna grunderna för kommunernas förvaltning och om uppgifter som åläggs kommunerna utfärdas genom lag. Om självstyrelse på större förvaltningsområden än kommuner bestäms genom lag. I enlighet med detta föreslås att det bestäms genom lag om de uppgifter som skall ges förbund på landskapsnivå inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg och de innovativa åtgärderna samt om återkrav av stöd med avseende på dem.

Enligt 80 § grundlagen skall dock bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag utfärdas genom lag. Inom programmen Interreg och programmen för innovativa åt-

gärder kan stöd beviljas fysiska personer och privaträttsliga och offentligrättsliga samfund. Innehållet i återkravsbestämmelserna påverkar individens rättigheter. Av denna orsak föreslås att bestämmelser om saken utfärdas genom lag.

På ovanstående grunder anser regeringen att lagförslaget kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om regional utveckling

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 december 1993 om regional utveckling (1135/1993) 3 a, 10 a och 10 b §, sådana de lyder i lag 232/1997, samt
fogas till lagen nya 3 b, 3 c, 3 d och 3 e, 10 c, 10 d, 10 e samt 10 f § som följer:

3 a §

*Den regionala utvecklingsmyndighetens
uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet
Interreg*

Det förbund på landskapsnivå som avses i 6 § 4 punkten i lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999), nedan strukturfondslagen, är inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg den myndighet som beviljar delfinansiering ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. Medfinansieringen beviljas i form av bidrag för projekt.

Förbundet på landskapsnivå kan för ett projekt bevilja bidrag som avses i 1 mom. till ett område enligt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg, om förvaltningskommittén i enlighet med 21 b § strukturfondslagen har förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med gemenskapsrätten och den nationella lagstiftningen samt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg.

Det förbund på landskapsnivå som beviljar strukturfondsmedel kan för projekt som finns inom det område som avses i programdokumentet bevilja motsvarande statliga medfinansiering inom inrikesministeriets förvaltningsområde, om detta har avtalats i förvaltningskommittén för programmet i enlighet med 21 b § 1 mom. strukturfondslagen.

3 b §

*Villkor som skall tillämpas vid beviljande av
stöd i programmet Interreg*

Utöver vad som föreskrivs i 3 a §, tillämpas på beviljande och utbetalning av delfinansieringen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering det som bestäms i denna lag.

Om den i 3 a § avsedda delfinansieringen ur strukturfonderna beviljas som bidrag för ett projekt för vilket den nationella offentliga medfinansieringen kommer huvudsakligen från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, iakttas i fråga om delfinansieringen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder i tillämpliga delar det som bestäms om understöd gällande den nationella medfinansieringen.

På strukturfondernas finansieringsandel och den i 3 a § 3 mom. avsedda statliga medfinansieringen tillämpas inte vad som i 6 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om användningen av anslag inom området för ett förbund på landskapsnivå. På strukturfondernas delfinansiering tillämpas inte vad som i 12 § 1 mom. förordningen om regional utveckling (1315/1993) föreskrivs om maskin- och anläggningsanskaffningarnas maximiandel av de godtagbara totalutgifterna.

På beviljande av bidrag för projekt över landskapsgränserna tillämpas vad som bestäms i 10 a § i denna lag.

3 c §

*Den regionala utvecklingsmyndighetens
uppgifter i innovativa åtgärder*

Det förbund på landskapsnivå som utsetts i programdokumentet för innovativa åtgärder som avses i 1 a § strukturfondslagen är den myndighet som beviljar delfinansiering ur Europeiska gemenskapens strukturfonder.

Finansieringsandelen beviljas i form av bidrag.

Förbundet på landskapsnivå kan för ett projekt inom programområdet bevilja det i 1 mom. avsedda bidraget, om förvaltningskommittén i enlighet med 21 b § strukturfondslagen har förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med gemenskapsrätten och den nationella lagstiftningen samt programmet för de innovativa åtgärderna.

Det förbund på landskapsnivå som beviljar strukturfondsmedel kan bevilja den statliga medfinansieringen inom inrikesministeriets förvaltningsområde som svarar mot strukturfondsmedlen, om detta har avtalats i programdokumentet för de innovativa åtgärderna.

3 d §

Villkor som skall tillämpas vid beviljande av stöd i program för innovativa åtgärder

Utöver det som föreskrivs i 3 c § tillämpas på beviljande och utbetalning av delfinansieringen ur strukturfonderna och motsvarande statliga medfinansiering det som föreskrivs i denna lag.

Om delfinansieringen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder beviljas för ett projekt för vilket den nationella offentliga medfinansieringen huvudsakligen kommer från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, iaktas i fråga om beviljandet av EUDelfinansieringen i tillämpliga delar det som föreskrivs om bidrag gällande den nationella medfinansieringen.

Förbundet på landskapsnivå kan bevilja delfinansieringen ur strukturfonderna och den i 3 c § avsedda motsvarande statliga medfinansieringen inom det område som avses i programdokumentet, oberoende av vad som i 6 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om användningen av anslag inom området för ett förbund på landskapsnivå.

3 e §

Den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet Urban

Inom det gemenskapsinitiativprogram Urban som avses i 1 a § strukturfondslagen beviljas den statliga medfinansiering från inrikesministeriets förvaltningsområde som motsvarar Europeiska gemenskapens strukturfondsmedel av det förbund på landskapsnivå inom vars område Urban-programområdet finns.

Förbundet på landskapsnivå kan för ett projekt inom programområdet bevilja den i 1 mom. avsedda medfinansieringen, om förvaltningskommittén har i enlighet med 21 b § strukturfondslagen förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med gemenskapsrätten och den nationella lagstiftningen samt programmet för gemenskapsinitiativet Urban.

På beviljande, utbetalning och övervakning av delfinansiering ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering tillämpas vad som föreskrivs i denna lag.

10 a §

Bidragen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering

Bestämmelserna i denna lag skall i tillämpliga delar också iaktas i fråga om sådana bidrag som beviljas av den regionala utvecklingsmyndigheten och inrikesministeriet ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande nationella medfinansiering. När bidrag beviljas för sådana projekt över landskapsgränserna som avses i 23 § strukturfondslagen, kan delfinansieringen ur strukturfonderna och den motsvarande statliga medfinansieringen eller enbart den statliga medfinansieringen utan hinder av 6 § 2 mom. i denna lag beviljas också för ett projekt inom området för ett annat förbund på landskapsnivå.

10 b §

Återkrav av bidrag

Den regionala utvecklingsmyndigheten skall genom sitt beslut bestämma att utbetalningen av ett bidrag skall upphöra samt redan utbetalt bidrag återkrävas, om

1) för beviljande, utbetalning och övervakning av bidraget har lämnats felaktiga eller vilseledande uppgifter eller om uppgifter för beviljande, utbetalning och övervakning av bidraget har hemlighållits och de felaktiga eller vilseledande uppgifterna har haft inverkan på erhållande av bidraget,

2) för utbetalning eller övervakning av bidraget har vägrats att lämna behövliga uppgifter, handlingar eller annat material eller vid verkställande av inspektion har vägrats att uppfylla andra lagbestämda förpliktelser för verkställande av inspektionen,

3) bidraget har använts för ett annat ändamål än det för vilket det beviljades,

4) bidragsmottagaren väsentligen har försummat att följa de villkor som ställts i stödbeslutet, eller om

5) bidraget eller en del av det har beviljats eller betalats på oriktiga grunder.

Den regionala utvecklingsmyndigheten kan genom sitt beslut bestämma att utbetalningen av ett bidrag skall upphöra eller att bidraget helt eller delvis skall återkrävas, om

1) bidragsmottagaren inte har följt de villkor som anges i stödbeslutet, eller

2) ägande- och besittningsrätten till sådan egendom för vilken bidraget har beviljats, har överlåtits innan fem år har förflutit från dagen för utbetalningen av bidraget eller om bidragsmottagaren har avslutat den verksamhet som var objekt för bidraget eller inskränkt verksamheten väsentligt.

Det som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den regionala utvecklingsmyndighetens skyldigheter gäller i tillämpliga delar inrikesministeriet när det beslutar om återkrav i samband med användningen av medel som avses i denna lag.

10 c §

Inrikesministeriets skyldighet till återkrav

Inrikesministeriet skall genom sitt beslut bestämma att medel ur Europeiska gemenskapernas strukturfonder och motsvarande statliga medel eller enbart nationella statliga medel som har betalats till en regional utvecklingsmyndighet skall återkrävas helt eller delvis, om den regionala utvecklingsmyndigheten har använt medlen för något ändamål som väsentligt skiljer sig från det för vilket

de har beviljats eller har brutit mot bestämmelserna om användningen av medlen eller de villkor som ställdes i beslutet om anvisande av medlen.

10 d §

Återbetalning av medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder

Om staten på grundval av medlemsstatens ansvar enligt Europeiska gemenskapernas lagstiftning om strukturfonderna är skyldig att till Europeiska gemenskapens kommission återbetala medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder, kan inrikesministeriet ålägga den regionala utvecklingsmyndigheten att till staten betala det fulla belopp jämte kostnader som staten betalt till kommissionen. En sådan betalning påförs, om återbetalningen av medlen har orsakats av att den regionala utvecklingsmyndigheten har förfarit felaktigt eller om den regionala utvecklingsmyndigheten med stöd av programdokumentet är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen.

10 e §

Ränta och dröjsmålsränta på belopp som återkrävs

På bidrag som återkrävs skall betalas årlig ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter från den utsatta dagen för betalningen av bidraget till återbetalningsdagen.

Om det belopp som återkrävs inte betalas senast på den utsatta förfallodagen, skall bidragsmottagaren på det betala dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

10 f §

Ändringsökande

Ändring i ett beslut av ett förbund på landskapsnivå som är i denna lag avsedd regional utvecklingsmyndighet söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som i kommu-

nallagen (365/1995) bestäms om sökande om ändring i en samkommuns beslut. I ett beslut av inrikesministeriet söks ändring så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (585/1996).

nomförande av gemenskapsinitiativet Interreg (233/1997), samt

2) i förordningen om regional utveckling (1315/1993) 16 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 302/1996.

På bidrag som har beviljats senast den 31 december 1999 tillämpas dock fortfarande de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

Denna lag träder ikraft den 2001.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter kan vidtas innan lagen träder i kraft.

Genom denna lag upphävs

1) förordningen den 21 mars 1997 om ge-

Helsingfors den 11 maj 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Ville Itälä*

Lag

om ändring av lagen om regional utveckling

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 december 1993 om regional utveckling (1135/1993) 3 a, 10 a och 10 b §, sådana de lyder i lag 232/1997, samt
fogas till lagen nya 3 b, 3 c, 3 d och 3 e, 10 c, 10 d, 10 e samt 10 f § som följer:

Gällande lydelse

3 a §

Utvecklingsmyndighetens uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet Interreg

Den regionala utvecklingsmyndigheten kan vara en sådan myndighet som beviljar delfinansieringen från Europeiska gemenskapens strukturfonder och som avses i åtgärdsprogram under gemenskapsinitiativet Interreg, vilket grundar sig på artikel 11 i rådets förordning om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om sammanjämkningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befinniga finansieringsorgans verksamheter (EEG) nr 4253/88. Närmare bestämmelser om beviljande, utbetalning och övervakning av delfinansieringen utfärdas genom förordning.

Föreslagen lydelse

3 a §

Den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet Interreg

Det förbund på landskapsnivå som avses i 6 § 4 punkten lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999), nedan strukturfondslagen, är inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg den myndighet som beviljar delfinansiering ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. Medfinansieringen beviljas i form av bidrag för projekt.

Förbundet på landskapsnivå kan för ett projekt bevilja bidrag som avses i 1 mom. till ett område enligt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg, om förvaltningskommittén i enlighet med 21 b § strukturfondslagen har förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med gemenskapsrätten och den nationella lagsiftningen samt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg.

Det förbund på landskapsnivå som beviljar strukturfondsmedel kan för projekt som finns inom det område som avses i programdokumentet bevilja motsvarande statliga medfinansiering inom inrikesministeriets förvaltningsområde, om detta har avtalats i förvaltningskommittén för programmet i enlighet med 21 b § 1 mom. strukturfondslagen.

3 b §

Villkor som skall tillämpas vid beviljande av stöd i programmet Interreg

Utöver vad som föreskrivs i 3 a §, tillämpas på beviljande och utbetalning av delfinansieringen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering det som bestäms i denna lag.

Om den i 3 a § avsedda delfinansieringen ur strukturfonderna beviljas som bidrag för ett projekt för vilket den nationella offentliga medfinansieringen kommer huvudsakligen från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, iakttas i fråga om delfinansieringen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder i tillämpliga delar det som bestäms om understöd gällande den nationella medfinansieringen.

På strukturfondernas finansieringsandel och den i 3 a § 3 mom. avsedda statliga medfinansieringen tillämpas inte vad som i 6 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om användningen av anslag inom området för ett förbund på landskapsnivå. På strukturfondernas delfinansiering tillämpas inte vad som i 12 § 1 mom. förordningen om regional utveckling (1315/1993) föreskrivs om maskin- och anläggningsanskaffningarnas maximandel av de godtagbara totalutgifterna.

På beviljande av bidrag för projekt över landskapsgränserna tillämpas vad som bestäms i 10 a § i denna lag.

3 c §

Den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i innovativa åtgärder

Det förbund på landskapsnivå som utsetts i programdokumentet för innovativa åtgärder som avses i 1 a § strukturfondslagen är den myndighet som beviljar delfinansiering ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. Finansieringsandelen beviljas i form av bidrag.

Förbundet på landskapsnivå kan för ett projekt inom programområdet bevilja det i 1 mom. avsedda bidraget, om förvaltningskommittén i enlighet med 21 b § strukturfondslagen har förordnat finansieringen av

projektet och projektet överensstämmer med gemenskapsrätten och den nationella lagsiftningen samt programmet för de innovativa åtgärderna.

Det förbund på landskapsnivå som beviljar strukturfondsmedel kan bevilja den statliga medfinansieringen som svarar mot strukturfondsmedlen, om detta har avtalats i programdokumentet för de innovativa åtgärderna.

3 d §

Villkor som skall tillämpas vid beviljande av stöd i program för innovativa åtgärder

Utöver det som föreskrivs i 3 c § tillämpas på beviljande och utbetalning av delfinansieringen ur strukturfonderna och motsvarande statliga medfinansiering det som föreskrivs i denna lag.

Om delfinansieringen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder beviljas för ett projekt för vilket den nationella offentliga medfinansieringen huvudsakligen kommer från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, iakttas i fråga om beviljandet av EU-delfinansieringen i tillämpliga delar det som föreskrivs om bidrag gällande den nationella medfinansieringen.

Förbundet på landskapsnivå kan bevilja delfinansieringen ur strukturfonderna och den i 3 c § avsedda motsvarande statliga medfinansieringen inom inrikesministeriets förvaltningsområde inom det område som avses i programdokumentet, oberoende av vad som i 6 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om användningen av anslag inom området för ett förbund på landskapsnivå.

3 e §

Den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet
Urban

Inom det gemenskapsinitiativprogram Urban som avses i 1 a § strukturfondslagen beviljas den statliga medfinansiering från inrikesministeriets förvaltningsområde som motsvarar Europeiska gemenskapens strukturfondsmedel av det förbund på landskapsnivå inom vars område Urbanprogramområdet finns.

Förbundet på landskapsnivå kan för ett pro-

jekt inom programområdet bevilja den i 1 mom. avsedda medfinansieringen, om förvaltningskommittén har i enlighet med 21 b § strukturfondslagen förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med gemenskapsrätten och den nationella lagstiftningen samt programmet för gemenskapsinitiativet Urban.

På beviljande, utbetalning och övervakning av delfinansiering ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering tillämpas vad som föreskrivs i denna lag.

10 a §

Bidragen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder

Bestämmelserna i denna lag skall i tillämpliga delar också iakttas när den regionala utvecklingsmyndigheten och det ministerium som svarar för regionutvecklingen beviljar bidrag ur Europeiska gemenskapens strukturfonder.

10 a §

Bidragen ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering

Bestämmelserna i denna lag skall i tillämpliga delar också iakttas i fråga om sådana bidrag som beviljas av den regionala utvecklingsmyndigheten och inrikesministeriet ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande nationella medfinansiering. När bidrag beviljas för sådana projekt över landskapsgränserna som avses i 23 § strukturfondslagen, kan delfinansieringen ur strukturfonderna och den motsvarande statliga medfinansieringen eller enbart den statliga medfinansieringen utan hinder av 6 § 2 mom. i denna lag beviljas också för ett projekt inom området för ett annat förbund på landskapsnivå.

10 b §

Återkrav av stöd

Den regionala utvecklingsmyndigheten skall genom sitt beslut bestämma att utbetalningen av ett bidrag skall upphöra samt redan utbetalt bidrag återkrävas, om

1) för beviljande, utbetalning och övervakning av bidraget har lämnats felaktiga eller vilseledande uppgifter eller om uppgifter för beviljande, utbetalning och övervakning av bidraget har hemlighållits och de felaktiga eller vilseledande uppgifterna har haft inverkan på erhållande av bidraget,

2) för utbetalning eller övervakning av bidraget har vägrats att lämna behövliga upp-

gifter, handlingar eller annat material eller vid verkställande av inspektion har vägrats att uppfylla andra lagbestämda förpliktelser för verkställande av inspektionen,

3) bidraget har använts för ett annat ändamål än det för vilket det beviljades,

4) bidragsmottagaren väsentligen har försummat att följa de villkor som ställts i stödbeslutet, eller om

5) bidraget eller en del av det har beviljats eller betalats på oriktiga grunder.

Den regionala utvecklingsmyndigheten kan genom sitt beslut bestämma att utbetalningen av ett bidrag skall upphöra eller att bidraget helt eller delvis skall återkrävas, om

1) bidragsmottagaren inte har följt de villkor som anges i stödbeslutet, eller

2) ägande- och besittningsrätten till sådan egendom för vilken bidraget har beviljats, har överlåtits innan fem år har förflutit från dagen för utbetalningen av bidraget eller om bidragsmottagaren har avslutat den verksamhet som var objekt för bidraget eller inskränkt verksamheten väsentligt.

Det som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den regionala utvecklingsmyndighetens skyldigheter gäller i tillämpliga delar inrikesministeriet när det beslutar om återkrav i samband med användningen av medel som avses i denna lag.

10 c §

Inrikesministeriets skyldighet till återkrav

Inrikesministeriet skall genom sitt beslut bestämma att medel ur Europeiska gemenskapernas strukturfonder och motsvarande statliga medel eller enbart nationella statliga medel som har betalats till en regional utvecklingsmyndighet skall återkrävas helt eller delvis, om den regionala utvecklingsmyndigheten har använt medlen för något ändamål som väsentligt skiljer sig från det för vilket de har beviljats eller har brutit mot bestämmelserna om användningen av medlen eller de villkor som ställdes i beslutet om anvisande av medlen.

10 b §

Återbetalning av medlen ur Europeiska ge-

1....1..5.

10 d §

Återbetalning av medlen ur Europeiska ge-

menskapens strukturfonder

Om staten med stöd av det ansvar av en medlemsstat som avses i artikel 23 i rådets förordning om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EEG) nr 4253/88, är skyldig att till Europeiska gemenskapens kommission återbetala medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder, är den regionala utvecklingsmyndigheten skyldig att till staten till fullt belopp inklusive kostnader betala det belopp som staten betalt till kommissionen, om återbetalningen av medlen har orsakats av den regionala utvecklingsmyndighetens förfarande eller om den regionala utvecklingsmyndigheten med stöd av programdokumentet är direkt ansvarig till kommissionen för användningen av medlen. Om det belopp som skall återbetalas inte har betalats senast på utsatt förfalldag, skall på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Det ministerium som svarar för regionutvecklingen har till uppgift att indriva medlen och dröjsmålsräntan hos den regionala utvecklingsmyndigheten.

menskapens strukturfonder

Om staten på grundval av medlemsstatens ansvar enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning om strukturfonderna är skyldig att till Europeiska gemenskapens kommission återbetala medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder, kan inrikesministeriet ålägga den regionala utvecklingsmyndigheten att till staten betala det fulla belopp jämte kostnader som staten betalt till kommissionen. En sådan betalning påförs, om återbetalningen av medlen har orsakats av att den regionala utvecklingsmyndigheten har förfarit felaktigt eller om den regionala utvecklingsmyndigheten med stöd av programdokumentet är direkt ansvarig till kommissionen för användningen av medlen.

10 e §

Ränta och dröjsmålsränta på belopp som återkrävs

På bidrag som återkrävs skall betalas årlig ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter från den utsatta dagen för betalningen av stödet till återbetalningsdagen.

Om det belopp som återkrävs inte betalas senast på den utsatta förfalldagen, skall stödmottagaren på det betala dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

10 f §

Ändringsökande

1....1..5.

Ändring i ett beslut av ett förbund på landskapsnivå som är i denna lag avsedd regional utvecklingsmyndighet söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som i kommunallagen (365/1995) bestäms om sökande om ändring i en samkommuns beslut. I ett beslut av inrikesministeriet söks ändring så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (585/1996).